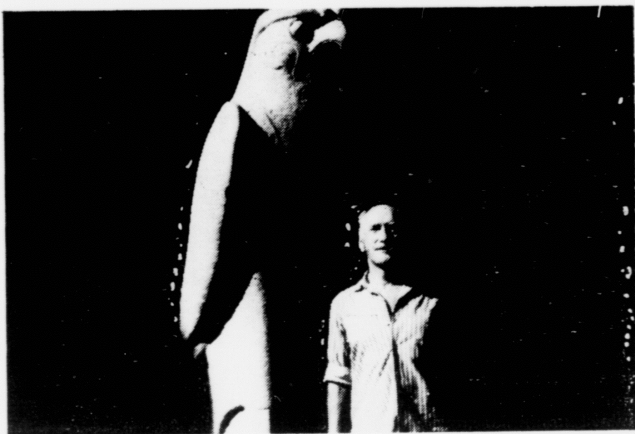

Teir mongu býirnir við Niláarbakkann

Karl Nolsøe heldur her fram við ferðafrásögn síni úr Egyptalandi.

Í dag ferðast hann víðari niðan eftir Nilánni og vitjar býirnar Esna, Edfu og Kom Ombo og heldur síðani leiðina til syðsta býin í Egyptalandi, Aswan

Við Karl í Egyptalandi

Vegurinn frá Luxor til Aswan liggur gjögnum grónum flötur við dadlupálmum, appelsintröum, bananplantum, mimosiutröum við gyltum blómum, akaciutröum í hvørs skugga krlatúrinni sökja sær skjól.

Úti í Nilá eru smáar oyggjar og hólmar við hvítum sandi, hvar hegriar og íbisar ganga og spáka á longum leggjum millum vatnbúflar, sum vassa sær úti til einans horn og nasar stinga uppúr.

Seyðamenn við fylgjum koma spákandi eftir vegnum sum um bilurinn enn ekki var uppfunnin, og smá ásin undir stórum byrdum ganga yndislega sum gentur í tröngum skjúrtum.

Men so hvörvur tað grøna og vit koma gjögnum grýtutt fjallalendi við urðum og skríðum, sum liggja oman í vegjaðaran, oyðimerkur, sum ganga heilt oman í áarbakkann.

Landslagið skiftur alla tíðina millum tað, sum vatnið frá Nilá livgar og oyðimerkur og fjallalendi, hvar tostin longu fyrri túsundir av árum køvdi at kalla alt liv. Smáir og stórir seglbátar koma oman og niðanefir ánni.

Teir, sum koma omanefir rekandi undan streyminum við slöttum seglum og teir sum fara niðanefir, sigla við fyltum spískum seglum undan loftinum, sum á morgni kemur av Meðalhavinum, tá luftin har suðuri er vorðin heit og fer upp í loft, so lágrýst verður,

meðan hátrýst er har norðuri.

Framvið áarbakkannum siggjast tempulsleivdir og holir inn til forn gravkømur.

Smáar bygdir lagaðar úr gráum, brúnum og gulum gróti liggja í naknu fjallalöndum.

Steðga í Esna

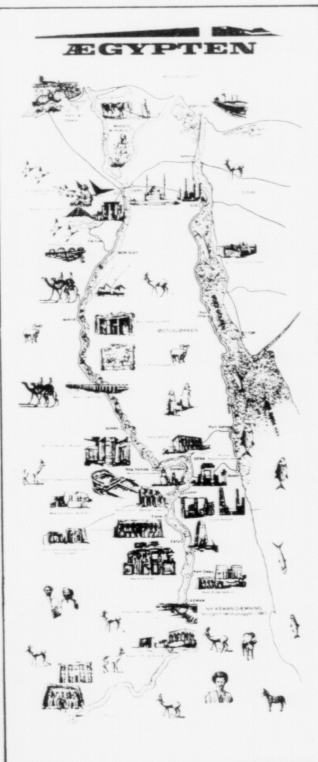
Fyrsti býurin er Esna, hvar vit steðga eina lötú fyrri at hyggja at templi, sum Ptolemear lötú gera.

Fyri at siggja tað mást tú fara niður gjögnum høgur trappur, tí tað liggur undir núverðandi býnum og var ekki funnið fyrr enn á okkara dögum, fokið undir í sandi og dusti sum tað var.

Longur suðuri koma vit til idnaðarbýin Edfu, har vit fyrst fara at hyggja at einum tí størsta og best varðveitta templinum, eisini varðveitt av sandi og dusti til okkara dagar. Hetta templið er viggt gudinum Horusi, falkagudinum. Einaferð um árið kom maki Horusar, gudinnan Hathor, frá templi sínum í Dendara at vitja húsbonða sín Horus og elvdi hetta til stórar veitslur.

Spell er at vit ikki kunna steðga leingjar, tí templið er so stórt og í so góðum standi við óteljandi myndum.

Vit fara uppá, úr erva er frálikt útsýni, og meðan vit standa har kann henda, at vit siggja falkarnar, ið bøgva ovast, har tú ikki sleppur framat, flögva í ring um templið.

Summir halda, at falkarnir bøgva har, tí at halgidómurin er vigdur tí gudi, sum er teimum likur.

Vit fara til eina matstovu við grikskum ánara og fáa okkum eitthvørt leskandi og halda so vegin fram, til vit koma til Kom-Ombo, har tempul krokodillugudsins er. Har funnu teir gravstað fyrri balsameraðum krokodillum í hundradatali og hevir tú hug at fáa eina slíka við tær aftur til húsar kanst tú royna at keypa.

Kom-Ombo liggur á einum nasa, sum skjýtur seg út í Nilá og útsýni er ómetaliga vakurt og áin meir enn kilometur breið. Alt var tekt av oyðmarkarsandi til fyrri hundrad árum síðan, tá ríkur bretti kom, varð hugtakin av vakurleikanum, lat gera pumpuverk, so at landslagið nú aftur er grønt, sum tá templið var í vælmakt.

Nubia

Ferðin heldur fram móti Aswan. Tað er út á seinnapartin og heitt er. Nubiskar bygdir við grótlagaðum gørdum uttanum húsini eru at siggja alt tættari jú longur suður vit koma.

Tá nýggja Aswanbyrgingin varð bygd í sekstíárum varð fólkið úr nubiska dalinum flutt hagar, tí land teirra druknaði undir vatngoymsluni aftanfyrri byrgingina.

Vit koma til býin Aswan, ið liggur fleiri kilometrar framvið Nilá. Tú koyrir millum grótheiggjar, har hús eru allastaðni, summi uppi á stórum klettum.

Men so breiðir býurin seg út á láglendinum framvið ánni sum so liðandi smælkar og streymurin harðnar og fossar uttanum drangar, ið stinga seg svartir uppundan.

Akaci- og sykamortrø standa tætt framvið vegnum og blómuskryddar parkir við stásuligum stórum húsum, almennar byggingar og gistingarhús tí nógvar ferðafólk koma at vitja.

Kleystur og gravir

Hinumegin ánnar siggja vit munnar til gravkømur, ið liggja á rað høgð inn í fjalli fyrri meir enn 4000 árum síðan, leivdir av st. Simeons kleystrinum, og á einum kneysa prýðuliga grøv Aga

Khans ovast uppi.

Í Nilá er Elefantin-oyggjin sum úr fyrndini vardi Egyptaland móti álöpum sunnanefir.

Nakrar kilometrar longri uppi er tann fyrsta kataraktin, har áin skúmar og fossar millum klettat og hellur.

Vit eru troytt og móð og fara til gistingarstað okkara at skola dustið burtur av okkum, slökkja tostan, fáa okkum at eta og hvíla okkum í kømurum við air-conditioning.

Tað er heitt, einki lot og allur býurin er sum útdeyður.

Skrivstovur og sölubúðir stongdar til sólin er farin í kav vestan fjøll.

Um kvøldið tá aftur er svaltligt, kunnu vit spáa í basarinum fyrri at uppliva ýðandi fólkalívið, kanska fyrri at keypa okkurt heim aftur við og fyrri at kunast við býin.

Tey flestu av okkum fara tíðliga at sova, ferðamóð og næsta dag skulu vit tíðliga á fótur, tí nógvar er vit fara at siggja: Aswanbyrgingin, grótbrotið, hvaðan obeliskar vórðu høgdir burturúr ljósareyðum granitti og hvar hin størsti av teimum enn liggur og bíðar eftir tí, sum hevir dirvi til at royna at flyta hansara 1100 tons!

Elefantin-oyggjin, grøv Aga Khans og ikki at gloyma Philae templini sum altjóða samvirki bjargaði undan at drukna. Vit skulu koyra og sigla, so best er at vera úthvild til dagin í morgin fyrri at fáa sum mest burtur úr.

Framhald